

»Vse se da, če se hoče!«

Mag. Mojca Kunšek je direktorica AJPES že skoraj štiri leta. Z njo smo se pogovarjali o tem, kako je potekala njena poslovna pot do sedaj, kako usklajuje kariero in družino ter kaj svetuje mladim dekletom, ki šele vstopajo v poslovni svet.

Kako ste začeli svojo poslovno pot?

Svojo poslovno pot sem začela v delovno intenzivnem podjetju ETI Izlake, ki je takrat štel 1300 zaposlenih. Čeprav tako kot vsi začetniki nisem bila zadovoljna s plačilom, pa

danes ugotavljam, da je bil to odličen poligon za uvajanje v delo, saj je podjetje poleg urejenih delovnih procesov in spodbujanja inovativnosti, ves čas mladim omogočalo vključevanje v izobraževanje tudi na področju vodenja projektov ter izvajanje notranjih presoj po sistemu kakovosti ISO9001, kar mi je v vseh naslednjih službah prišlo še kako prav.

Danes ste direktorica Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve. Kako je bilo, ko ste nastopili to delovno mesto?

Ker izhajam iz delavske družine, tako rekoč nikoli nisem sanjala da bom direktorica, čeprav je res, da sem določene voditeljske veščine kazala že v otroštvu. Za mesto direktorice sem kandidirala preko razpisa, potem ko sem ugotovila, da me je takratna služba hromila, dušila in mi ni več omogočala nadaljnega osebnega napredka. Direktorica sem skoraj štiri leta in še danes sem zadovoljna, da sem ta korak storila. Vsak začetek je težak, vsaka institucija ima svoje posebnosti in svoj ustroj delovanja. Ob tem lahko rečem, da imam odlične sodelavce

– člane ožjega in širšega kolegija, ki jim je mar za AJPES in ne 'kalkulirajo' časa in denarja, vloženega v izvedbo projekta temveč jim je pomembno, da je delo izpeljano zanesljivo, kakovostno in v roku.

Kako premagujete izzive usklajevanja kariere in družine?

Smo petčlanska družina, pri čemer si je najstarejši sin že ustvaril svojo družino. Zelo sem vesela, da smo vsi zelo povezani. Vedno sva z možem vsem polagala na srce, da smo skupnost, kjer nam bo vsem lepo, če bo vsak prispeval največ kar lahko. Tako sta večja dva pazila na mlajšega, ko sem kuhala tradicionalno vsakodnevno skupno večerjo, kasneje pa sta večja dva skuhalo, če smo se preostali vračali domov kasneje. Tudi magisterij sva oba z možem naredila ob družini in otrocih ter se vsa leta usklajevala in dogovarjala, a kako premagovati vsakodnevne službene in družinske obveznosti. Tudi vse karijerne odločitve smo sprejemali skupaj, za družinsko mizo.

Kako poteka vaš vsakdan?

Moj dan se začne z obveznim zajtrkom – instant kavo, kosom polnozrnatega kruha, ki ga že 13 let peče mož in z moje strani narejeno domačo ribezovo ali malinovo marmelado. Včasih spijem tudi domači čaj iz mešanice doma posušenih zelišč. Vsa ta nabiralsko-gospodinjska opravila me pomirjajo, po drugi strani pa lahko priznam, da ravno v času ukvarjanja s temi opravili prelevam različne poslovne kombinacije in teme ter pogosto ravno v tem času pridem do poslovne rešitve. Prav tako tudi med vožnjo z možem v službo že preverim vsa elektronska sporočila in sem resnično 24 ur dosegljiva. Z zadovoljna sem tudi, da živim v periferiji Ljubljane, kjer je narava na dosegu roke z vsemi bogastvi, ki nam pomagajo premagovati vsakodnevni stres.

Imate kakšen nasvet za mlade, ki začenjajo poslovno pot in se odločajo o tem, kaj početi?

Pogled na mojo prehojeno pot odstira dejstvo, da sem vedno sledila srcu. In to naj bo vodilo vsem mladim. Seveda ne za vsako ceno in tudi kanček racionalnosti mora biti prisoten, toda če se vidi luč, naj človek temu sledi. Treba pa je vedeti, da nobena pot ni lahka in so potrebna določena odrekanja – manj časa s prijatelji, več hitenja, več načrtovanja, več poti in več ljudi. Toda na koncu pogled na prehojeno pot pokaže, da se je ta pot v samostojnost, samozadostnost, biti nekdo v mozaiku pestrosti ponudbe in življenja 'splacala'. Ob stikih z mladimi ugotavljam, da so včasih premalo samozavestni, drugič bi najraje po bližnjicah prišli na cilj, veliko je tudi egoizma, največkrat pa so premalo realni, pogumni, tudi skromni in samoiniciativni. Vse preveč je tudi negativnih materialističnih medijskih zgodb, ki tako rekoč 'mešajo' glavo mladim. Bistvo vsega je še vedno v nauku: »Vse se da, če je le želja dovolj močna«.

Na točkah VEM srečujete vrsto potencialnih podjetnikov, kako so pripravljani na to pot?

Na točkah VEM, izpostavah AJPES, srečujemo vrsto potencialnih podjetnikov, ki registrirajo svoje podjetje in se odpravljajo na podjetniško pot, saj smo največ registracijski organ v državi. Pri tem vse prevečkrat ugotavljamo, da so posamezniki za podjetniško pot slabo pripravljani, predvsem z vidika informacij, kakšne obveznosti jim podjetništvo prinaša, kot tudi z vidika samoiniciativnosti in radevednosti posameznikov, da do teh informacij tudi sami pridejo. Obstaja namreč vrsta spletnih strani različnih državnih organov npr. FURS, VEM in AJPES, kjer lahko posameznik pridobi tako informacije o sami registraciji, kot tudi kasneje, ko vstopa v relacije z drugimi podjetniki, pridobiva infor-

macije o osnovnih elementih njihovega poslovanja, tako z vidika vpogleda o vodenju in upravljanju poslovnega subjekta v Poslovnem registru, odprtih bančnih računih v Registru transakcijskih računov, stanju zastavljenih premičnin podjetja v Registru neposestnih pravic in zastavljenih premičnin in drugih registrih, kot tudi lahko vpogleduje in analizira poslovanje konkurenta z vpogledom v njegovo letno poročilo za zadnjih 5 let ali pri AJPES celo naroči bonitetno oceno. Možnosti za obvladovanje tveganj je veliko, le nekoliko več angažmaja je potrebnega za mirnejši spanec. V ta namen tudi AJPES seznanja potencialne podjetnike (tudi že v šolah) o elementih odgovornega podjetništva, za kar je v letu 2016 tudi prejel nagrado HORUS 2016 za najbolj družbeno odgovorno agencijo v državi.

Ste že bili na dopustu? Kako ga najraje preživljate?

Prvi del dopusta je že za menoj – tradicionalno jadranje, kjer me veseli, da skiperskim sposobnostim moža sledijo tudi vsi trije otroci. Taboriški duh pa je prisoten tudi v odkrivanju podvodnega in kopenskega življenja tudi na morju ter tudi pri kulinariki. Drugi del dopusta bo počitniško potovanje na nov, z naše strani še neodkrit, grški otok. Potovanja so tudi sicer moj zelo ljubi hobi, saj rada odkrivam nove destinacije, kulturo, ljudi, naravo in kulinariko, pravzaprav ugotavljam, da me vsako potovanje notranje obogati. Sicer tudi radi planinarimo in smučamo. Meni dopust veliko pomeni in ne predstavljam si, da ga ne bi mogla izkoristiti. Res pa je, da sledim načelu, da je potrebno dopust planirati in dogovoriti s sodelavci že davno pred nastopom dopusta, da so dogovorjena vsa nadomeščanja in delo nemoteno poteka.